

2/2025

Březácký zpravodaj

Vážení čtenáři,

léto, o kterém bychom mohli říct spolu s postavou z knihy Vladislava Vančury: „*Tento způsob léta zdá se mi poněkud nešťastným*“, máme téměř za sebou a Vy před sebou další číslo zpravodaje. Tentokrát bych Vás chtěla informovat o změnách, které vás čekají.

Nejdříve ta nejpodstatnější. Nebudou již vycházet čtyři čísla zpravodaje ročně, ale pouze tři. Vedlo nás k tomu to, že čas mezi čísly je příliš krátký na to, abychom mohli zařadit více článků, které by pro Vás byly zajímavé.

Představí se Vám nová členka redakční rady Zuzana Menšíková Děngeová, a již v tomto čísle si přečtete její první článek. Těší nás, že rozšířila naše řady.

Určitě vás zaujmou také články, ve kterých se objevují Březáci, kteří naši obec zviditelňují, a v pravidelných rubrikách se dozvíte o sportovních i kulturních aktivitách, které proběhly.

Ráda bych Vás upozornila i na připravovaný Pohádkový les pro děti, ale i na zajímavý zájezd pro seniory. Pozvánku najdete ve zpravodaji.

Přeji Vám pohodové čtení, ke kterému nás i letošní léto vybízí.

Věra Subotová

Rozhovor se starostou

Pane starosto, během léta byla dokončena rekonstrukce silnice do Mikulova. Proběhlo vše, jak mělo? A máte nějaké nové informace o dalších opravách komunikací?

Silnici číslo 414 mezi Dobrým Polem, Březím a Mikulovem vlastní Jihomoravský kraj a spravuje Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje. Její oprava tedy byla tak trošku mimo působnost obce. S panem Hanákem, ředitelem Správy a údržby silnic JmK, jsem jednal o nutnosti opravy silnice do Mikulova a jsem rád, že moje argumenty vyslyšel. Máme tak opravenou silnici 414 z obou stran obce. S panem Hanákem jsme se také dohodli, že pokud se obec zaváže převzít komunikaci na Hlavní a Nádražní ulici do svého majetku, provede Správa a údržba silnic JmK jejich kompletní opravu. Zastupitelé převzetí schválili, a proto očekávám, že k rekonstrukci dojde v příštím roce.

Ve vinohradech byla znovu postavena kaplička, která byla v minulosti zdevastována po střetu s automobilem. Kdo financoval její výstavbu a je na nové kapličce něco jiného oproti té původní?

Kaplička je co nejvěrnější kopií té původní. Po dohodě s památkáři a vinaři byla posunuta na bezpečnější místo a pootočena směrem k Mikulovu, aby k ní byl lepší přístup a mohla u ní stát lavička. Projekt i samotnou stavbu rea-

lizovali odborníci na památkové objekty pod pečlivým dohledem pracovníků památkové péče. Veškeré náklady by měly být hrazeny z pojistky řidičky, která škodu způsobila.

Na koupališti vzniklo nové zázemí pro padel financované soukromým investorem. Můžete občánům přiblížit podmínky pro soukromého investora a motivaci obce? Pokud má někdo podobný záměr, co musí z pohledu obce udělat?

Pokud má kdokoliv smysluplný a životaschopný záměr na podporu sportu, kultury či jiné obecně prospěšné činnosti, velmi rádi ho přivítáme. Stačí přijít na obecní úřad, stejně jako to udělal pan Sedláček, který do výstavby kurtů na padel investoval své prostředky. Požádal obec o pronájem nevyužívané plochy na koupališti. Rada záměr schválila, byl zveřejněn na úřední desce a vzhledem k tomu, že se proti němu nikdo neohradil, obec s panem Sedláčkem uzavřela smlouvu o pronájmu. Pan Sedláček pak kurty postavil bez jakékoliv finanční účasti obce.

Proč radní kurty přivítali, je mišlím zřejmé: sport v obci podporujeme, jak můžeme, a kurty na padel jsou široko daleko jediné. Obec nic neinvestovala, nenese žádné riziko, a navíc má příjem z pronájmu pozemku, na kterém kurty stojí. Je to pro občany další vítané sportovišle, které do obce láká i zajímavé hosty.

Během tohoto roku byl přemístěn pomník v parku u fary do prostor u hřbitova. Co bylo motivací obce k tomuto kroku?

Jsem přesvědčen, že pomník našel před hřbitovem klidnější, důstojnější a pietnější místo než mezi keři u rušné silnice. Díky přemístění se navíc prosvětlnla náves a otevřel se výhled na barokní faru. Spodní část návsi čeká ještě několik úprav a přemístění pomníku bylo jejich prvním krokem.

Co čeká občany v druhé polovině roku?

V tuto chvíli by měl být hotový chodník na Družstevní ulici. V lokalitě U Rybníka jsou již téměř všechny domy dostavěny a nastal čas propojit jejich obyvatele chodníkem s ulicemi Pohraniční, Hlavní a Nádražní. Družstevní ulice je už teď zatížena silným provozem nákladních vozidel a zemědělských strojů. Nový chodník tak významně zvýší bezpečnost chodců, zejména dětí při cestách do školy.

Máme připravenou generální rekonstrukci hřiště Na Štěrkách, kde se děti mohou těšit na nové herní prvky. Dokončuje se změna územního plánu č. 3, projektová dokumentace na sběrný dvůr a běží stavební povolení na fotovoltaickou elektrárnu a opravu střechy obecního úřadu. Připravujeme také chodníky na ulici Pohraniční.

Dokončujeme energetický management obce a přicházejí první výstupy urbanistické studie. Plánujeme architektonickou studii fary a zhotovení projektové dokumentace na rekonstrukci základní školy. Máme v pronájmu prostor před nádražím a čekáme, zda nám Správa železnic převede pozemky kolem nádraží, které nepotřebuje. Díky tomu bychom mohli v návaznosti na opravu Nádražní ulice Jihomo-

ravským krajem zrekonstruovat komunikaci a upravit prostor kolem nádraží.

Do konce volebního období, které je za rok, nás čeká ještě mnoho práce.

Na závěr bych rád popřál všem dětem v základní a mateřské škole hodně úspěchů v novém školním roce a našim vinařům bohatou úrodou a krásná vína.

Pane starosto, děkuji Vám za rozhovor.

Matěj Girášek

Společenská kronika

Naši jubilanti (únor – červenec 2025)

Preget Jan
Kňourek Petr
Koubková Dana
Kočíb Jan
Ouředníková Dana
Botošová Božena
Bravenec Jiří
Deáková Anastázie
Hrnčířová Zdeňka
Hauptová Božena

Procházková Marie
Démek Milan
Rašovská Antonie
Bergman Jaroslav
Sůvová Soňa
Janášová Vlasta
Dvořák Ladislav
Rórich Jan
Dobiášová Anna
Bergmannová Miroslava

Binderová Blanka
Bízová Vlasta
Kornhäuserová Anna
Poorová Eva
Slančíková Mária
Darda Arnošt
Janášová Růžena
Gulich Pavel
Veselá Helena
Mlátilíková Irena

Zatloukalová Jarmila
Hogenová Jarmila
Panáčková Božena
Botoš František
Obořil Miroslav
Atzlerová Anna
Polášková Libuše
Kyněrová Anna
Zajícová Vlasta
Cvrček Zdeněk

Narození (únor – červenec 2025)

Varaďa Tim
Vážný Filip
Kubánek Florián
Sedláček Benjamin
Klimešová Julie
Hlaváč Šimon

Rozloučili jsme se (únor – červenec 2025)

Tréšek Zdeněk
Javorková Júlia
Jursa Milan
Janás František
Zajícová Anna
Fryštáková Miroslava
Rutová Františka
Filip Josef
Hrůzová Alžběta
Klůsová Josefa

Kulturní komise

Aktuality z obecní rady

Vážení spoluobčané,

účelem této rubriky je pravidelně Vás informovat o činnostech rady obce. Od posledního vydání zpravodaje jsme mimo jiné pracovali na těchto úkolech.

Co se udělalo:

- Byla provedena oprava hydroizolace hasičské zbrojnice.
- Proběhlo zasedání bytové komise k přidělení uvolněných obecních bytů v Domě služeb č. 76.
- Bylo provedeno výběrové řízení na zhotovitele projektové dokumentace nového sběrného dvora.
- Bylo provedeno výběrové řízení na zhotovitele chodníku na ulici Družstevní.
- Od JMK byla přijata finanční dotace na údržbu cyklostezky.
- Na cyklostezce byla instalována funkční a dobíjecí stanice.
- Bylo provedeno čištění splaškové kanalizace ulic Dunajovická, Hlavní, Nádražní a Družstevní.
- Pronajala se část pozemku nástupiště vlakového nádraží.
- Obnovila se fasáda budovy koupaliště.
- Byla zpracována studie projektu na opravu budovy ZŠ a nástavbu staré části budovy ZŠ.
- Opravilo se přemostění na cyklostezce.

Na čem se pracuje:

- Schválení stavebního povolení k rekonstrukci chodníků na ul. Pohraniční.
- Příprava projektu na novou střechu budovy OÚ.
- Aktualizace Územního plánu obce.
- Realizace chodníku na ulici Družstevní.
- Příprava rekonstrukce dětského hřiště Na Štěrkách.
- Provoz a údržba koupaliště.
- Výměna vedení veřejného osvětlení na ulicích Školní, Polní a Nová.
- Příprava na opravu plochy a příjezdové komunikace k nádraží a částečné zvelebení okolí nádraží.
- Pokračuje se ve tvorbě Urbanistické studie obce.
- Pokračují práce na obnově zničené kapličky.

S případnými dotazy mě prosím neváhejte kontaktovat. (místostarosta@breziumikulova.cz nebo +420 725 035 145)

Ladislav Gregor

Klára Goišová

Paní učitelka **Klára Goišová** ze ZŠ Valtická v Mikulově zazářila v letošním roce tím nejlepším možným způsobem – probjovala se až do finále ankety Zlatý Ámos a získala prestižní titul Ámos Sympaťák díky hlasům veřejnosti. Místní komunita jí držela palce od chvíle, kdy se objevila na seznamu semifinalistů, a její charisma a pedagogický přístup nadchly nejen porotu, ale hlavně její žáky a kolegy – což se při finále, konaném 28. března 2025 v Praze, odrazilo v jejím úspěchu.

Spolu s ní se ponoříme do příběhu, jak to celé začalo – od iniciativy žáků, přes emotivní obhajoby v regionálním kole v Ostravě, až po radostný triumf v celostátním finále. Paní učitelka Goišová je podle reakcí z Mikulova skutečně nejoblíbenější učitelkou. Není se čemu divit, vždyť pochází z našeho Březí!

Co pro ni osobně znamená nominace a vítězství? Jak vnímá své žáky, kteří jí nominaci „zorganizovali“? A co plánuje, nebo si slibuje, od budoucnosti?

V následujícím rozhovoru vám přinášíme autentické odpovědi paní učitelky i vřelou atmosféru, která její úspěchy doprovodila.

Klárko, jak ses vlastně k nominaci do Zlatého Ámose dostala? Kdo za tím stál a jak ses o tom dozvěděla?

O nominaci se postarali moji žáci v čele s předsedou žákovského parlamentu. Jedno úterý před Vánoce mi za mnou přišel spolu se spolužačkou a poprosili mě, abych podepsala „důležitý dokument“. Myslela jsem, že jde o nějakou běžnou školní formalitu, ale nakonec se s úsměvem přiznali, že mě přihlásili do Zlatého Ámose. Byla jsem překvapená, dojatá a zároveň moc hrdá na to, že s takovým nápadem přišly samy děti.

Jak s odstupem času celou zkušenost se Zlatým Ámosem vnímáš? Co pro tebe tato zkušenost znamená?

S odstupem času to vnímám jako jednu z nejkrásnějších profesních i lidských zkušeností. Bylo dojemné zažít tolik podpory od dětí, kolegů i rodičů a vidět, jak silné pouto mezi námi během té cesty vzniklo. Ujistilo mě to v tom, že moje práce má smysl – že nejde jen o učivo, ale hlavně o vztahy a důvěru, které si s dětmi navzájem dáváme.

Který moment během soutěže pro tebe byl nejemotivnější nebo nejprekvapivější?

Nejsilnějším okamžikem pro mě byla příprava obhajoby před regionálním kolem. S dětmi jsme tehdy hodně mluvili o tom, odkud člověk pochází, o kořenech, na kterých stojí – vzpomínala jsem na rodné Březí, na naše vinařské tradice, na rodiče a prarodiče, kteří nás učili vážit si práce, lidí a každého dne. Byla to chvíle plná pokory a uvědomění, jak je život křehký a jak moc záleží na tom, co si neseme v srdci. Obhajoba mé osoby a mé práce, kterou chlapeci Eliáš, Viktor a Jindra přednesli v Ostravě před porotou, mi bude navždy znít v uších. Jindrovu sílu, statečnost a odhodlání i ve chvílích osobního smutku budu už navždy obdivovat, moc si toho vážím!

Nejprekvapivější pro mě pak byl okamžik, kdy ve finále zaznělo, že jsme získali titul Ámos Sympaťák. Bylo nádherné vidět radost dětí i všech kolem nás – a vědomí, že lidé hlasovali právě pro nás, pro náš příběh a energii, mě velmi dojalo a naplnilo obrovskou vděčností.

Jak reagovali tví žáci, kolegové nebo rodiče, když se dozvěděli o tvém postupu do finále?

Jako první se o mém postupu dozvěděl manžel a naše děti – syn Kryštof a dcera Nela. Byli u toho se mnou, doprovodili mě do Prahy na semifinále, což pro mě bylo moc důležité. Následně jsem tu radostnou zprávu řekla vedení školy, kolegům, žákům a samozřejmě i svým rodičům. Každý reagoval po svém, ale všichni mě krásně podpořili

— děti jásalý, kolegové i rodiče psali povzbudivé vzkazy, přišly gratulace i objetí. Bylo cítit, že je to náš společný úspěch. A nakonec to okomentoval můj bratr Milan stručně a výstižně tak, jak to umí jen on: „No... na 1A!“ Tím to vlastně hezky shrnul.

Měla jsi v soutěži nějaké „tajné eso v rukávu“ – něco, čím jsi chtěla porotou i publikum oslovit?

Moje jediné „eso v rukávu“ bylo zůstat sama sebou. Nejsem od přírody showman, spíš introvert, který se nejlépe cítí ve své třídě mezi dětmi nebo doma se svojí rodinou. Stát před kamerami a publikem pro mě bylo hodně náročné a musela jsem kvůli tomu vystoupit ze své komfortní zóny. Nechtěla jsem nic předstírat ani hrát nějakou roli — věděla jsem, že jediné, co můžu nabídnout, je upřímnost a opravdovost. Snad právě to lidé vnímali a ocenili.

Jaký je tvůj pohled na dnešní školství a roli učitele? Mění se podle tebe?

Školství se za těch dvaadvacet let, co učím, opravdu hodně proměnilo. Když vzpomínám na své začátky na Základní škole v Březí, byla role učitele ještě hodně spojená s předáváním vědomostí a udržováním kázně. Dnes už nestačí jen

„učit látku“ — děti si dokážou spoustu informací najít samy, žijeme v době umělé inteligence a rychlých změn. O to víc je důležité, aby učitel byl někdo, kdo jim ukáže směr, pomůže jim věřit v sebe, zvládat neúspěchy, spolupracovat a budovat dobré vztahy.

Kdybys měla možnost vzkázat něco dalším pedagogům, kteří váhají, zda se nechat nominovat, co by to bylo?

Řekla bych jim, že je to skvělá příležitost zastavit se a podívat se na svou práci očima dětí. Často jsme my učitelé příliš skromní, vnímáme jen chyby a co ještě musíme zlepšit. Ale právě nominace vám připomene, že pro někoho už teď děláte víc, než si myslíte. Nejde o soutěž v sebevědomí ani o to, kdo dokáže zaujmout porotu největší show. Je to spíš způsob, jak poděkovat dětem za jejich důvěru a dát jim šanci ukázat, že si vás váží. A to stojí za trochu odvahy.

A úplně na závěr: Co ti v práci učitelky dělá největší radost?

Největší radost mi dělají chvíle, kdy vidím, že děti odcházejí ze školy s pocitem, že jsou dobré takové, jaké jsou. Když v jejich očích svítí vědomí, že něco dokázaly, že se nemusí stydět ani bát, že mají své místo mezi ostatními. Těší mě i drobnosti, které člověk zvenčí ani nevidí — úsměv, když se něco podaří, podaná ruka spolužákovi, odvaha zeptat se, omluvit se, přiznat chybu.

A pak jsou tu i ta krásná setkání po letech — když se potkáme s bývalými žáky nebo kolegy, vzpomínáme na společné chvíle a oni se svěří, jak pro ně škola a učitelé byli důležití. V těch okamžicích si člověk uvědomí, že jeho práce má smysl i dlouho poté, co děti opustí školní lavice. A to je pro mě největší odměna — vědomí, že jsem mohla být malou, ale významnou součástí jejich příběhu.

Klárko, moc ti děkuji za tvůj čas a příjemný rozhovor.

Jitka Pikula

Řidiči pozor! Projíždíte Březím

V naší obci již poněkolkáté došlo ke střetu auta s nějakou místní pamětihodností či budovou. Tentokrát se oběti nehody stala studna na ulici Kostelní. Do studny, která poněkud překvapivě stojí přímo uprostřed silnice, vrazila koncem června dodávka, která sejmula betonovou skruž, kryty i železnou pumpu. Vůz zakončil svou krasojízdu zaražený předním kolem ve studni. Nikomu se nic nestalo, studna se rychle vrátila zpět na své místo, bohužel podobných nehod se v Březí stalo už víc.

Před dvěma lety vyrvalo rychle jedoucí auto ze země kapličku u silnice na Mikulov. Svatý Floriánek stojící před hasičkou taky po střetu s autem padl. Původní historická budova obchodu (v místech dnešní Jednoty) se zdobenou fasádou a krásným nárožím to rovněž nejednou schytala, a to nemluvě o budově starého obecního úřadu, jehož roh už je opakovanými tůkanci od kamionů tak vykousaný, že bude zanedlouho možné vjet z křižovatky přímo do knihovny. Motoristé zkrátka dávají našim historickým objektům zabrat.

Ne všechny kolize však skončí rychlou opravou, jako tomu bylo v případě studny nebo Floriánka, který se po renovaci vrátil na své místo. Starý obecní úřad či protilehlý dům, který schytává rány s podobnou pravidelností jako úřad, se daří nějak zalátat, ovšem případ kapličky je podstatně smutnější. Památku by sice měla nahradit replika, ale z hlediska kulturně historického se jedná o nenahraditelnou ztrátu.

Dispozice naší obce nejsou k automobilové dopravě příliš vstřícné, určovali je naši předkové, kteří si ani ve snu nedokázali představit, že všechny prašné cesty jednou pokryje asfalt a vši denně projedou stovky až tisíce aut a kamionů. Obec se této situaci do jisté míry přizpůsobuje, například postavení a posunutí nové budovy Jednoty velmi prospělo přehlednosti křižovatky a vytvořil se prostor pro bezpečný pohyb chodců i pro krásné květinové záhony. Nelze však srovnat se zemí veškeré překážky jen proto, aby auta mohla naší obcí co nejrychleji profrčet. Nahlédneme-li do okolních obcí, uvidíme hned několik řešení, které mohou situaci pomoci – retardéry u vjezdů do vesnice, výraznější omezení rychlosti při průjezdu obcí, zavedení radarů na měření rychlosti, obytné zóny upravenou rychlostí (to by ocenila zejména studna

na Kostelní i všechny ulice, kterými nevedou chodníky, nemluvě o okolí školky a hřiště) – zkrátka opatření, která zajistí bezpečí nejen samotným řidičům a jejich autům, ale především chodcům, cyklistům, dětem na odrážedlech, seniorům na kolech i psům a kočkám, kteří se i přes nevoli majitelů občas venčí sami. V neposlední řadě pak mohou tato opatření zajistit bezpečí také historickým památkám, kterých už v naší obci zbývá jako šafránu.

Zuzana Menšíková

Zuzana Menšíková

Pocházím z Březí, dětství jsem prožila na Kostelní ulici, kterou pamatuji ještě jako prašnou polní cestu, a ke studni v Kostelní jsem jako malá chodila pro vodu. V Březí jsem chodila do jeslí tam, kde je dnes cykloservis, a do školy jsem se prodírala přes neprostupnou džungli bující v místech dnešního úhledného parčíku. Na zmrzlinu jsem chodila do dřevěné boudy na návsi a jako stárka jsem zažila jen sychravé listopadové svatomartinské hody. Pamatuji toho dost, ačkoli mi táhne teprve na čtyřicet, a to, co jsem sama nezažila, se zájmem poslouchám od starších starousedlíků a čtu v textech o historii naší obce. Březí zkrátka znám jako své boty a nyní žiji s rodinou na ulici Lesní.

Myslím, že Březácký zpravodaj je vhodným prostorem pro připomínání historie obce i pro dobře míněnou kritiku současných poměrů, která může vést k pozitivním změnám.

Dudek, vinice, péče o krajinu a návrat k přírodě

V uplynulých týdnech si při svých procházkách po Dunajovických kopcích možná mnozí z vás všimli dřevěných budek umístěných přímo na zemi mezi vinohrady. Tyto neobvyklé „stavby“ nejsou žádnou zapomenutou rekvizitou vinařů, ale součástí promyšleného plánu na návrat dudka chocholatého – ptáka (viz obálka zpravodaje), který z našeho kraje prakticky zmizel. Díky iniciativě spolku *Dunajovské kopce* má šanci se vrátit.

Na podrobnosti o projektu jsme se zeptali Luboše Tichého, předsedy spolku.

Spolek Dunajovské kopce podporuje biodiverzitu i vinařskou krajinu. Díky jeho iniciativě má dudek chocholatý, tento kdysi běžný pták, šanci se do krajiny opět vrátit. V Dolních Dunajovicích a Břeží bylo v okolí vinic umístěno osm speciálních budek určených právě dudkům. Projekt se inspiroval úspěšnými ekologickými aktivitami v rakouském Wagramu a podobné budky už dnes najdeme i v Šidlenách na Slovácku – další tradiční vinařské podoblasti. *„Dudka jsme v krajině téměř přestali vidat. Věříme, že vytvořením vhodných podmínek ho opět přilákáme zpět. Je to pro nás i důkaz, že krajina není jen výrobním prostředím, ale místem soužití lidí a přírody.“*

Dudek chocholatý (*Upupa epops*), pták s charakteristickým vzhledem a hlasem, hraje významnou roli v ekosystému – slouží jako indikátor kvality krajiny. V České republice se jedná o ohrožený druh, a proto je důležité chránit jeho hnízdiště a podporovat jeho výskyt.

Spolek se dlouhodobě věnuje péči o vinohradnickou krajinu, kde vinařství přirozeně ovlivňuje životní prostředí. Cílem není pouze šetrné hospodaření, ale také obnova a ochrana přírody. Pravidelně se tak vysazují nové stromy, obnovují remízky, pořádají se úklidové akce a zapojují se také žáci zá-

kladních škol v Břeží a Dolních Dunajovicích. Vzniká tím přirozený vztah mladé generace k místu, kde žijí. Dunajovické kopce jsou mimo jiné také národní přírodní památkou a výjimečným územím jižní Moravy. V této krajině se nachází řada vzácných a ohrožených druhů rostlin i živočichů, a zároveň je to prostředí, ve kterém žijeme my, naše děti, a chceme je zachovat také pro další generace. I proto má smysl tuto krajinu chránit, rozvíjet a udržet ji v dobrém stavu co nejdéle. Jedním z aktuálních projektů spolku je i Vlašáková stezka – originálně pojatá naučná trasa, která propojuje vinice mezi obcemi Břeží a Dolní Dunajovice. Návštěvníci se díky ní dozví více o pěstovaných odrůdách, tratích a krajině v této unikátní oblasti. Stezka vede přes jednotlivé viniční tratě, kde jsou umístěny dřevěné informační sloupky s popisy a zajímavostmi. Postupně zde přibývají další prvky – například již zmíněné budky pro dudky, hmyzí hotely, napajedla pro zvěř či připravovaný degustační stánek, kde bude možné ochutnat vína přímo na vinici, podobně jako na známé vinici Šobes na Znojemsku. Parkovat lze na centrálním parkovišti a trasu absolvovat pěšky nebo na kole. Vlašáková stezka je tak nejen příležitostí pro vinaře, jak přiblížit svou práci, ale také pro návštěvníky, milovníky vína, přírody a krajiny, jak poznat zdejší místo opravdu zblízka.

Spolek Dunajovské kopce tímto zve všechny, aby se zastavili – ať už na skleničku, na výlet, nebo jen za tichým pozorováním krajiny, která má stále co nabídnout. Zároveň prosíme návštěvníky, aby se v krajině chovali ohleduplně a s respektem – neodhazovali odpadky, neničili informační prvky, nelezli do budek, netrhali chráněné rostliny, ani nerušili zvířata. Celé území je křehké a vzácné a pouze společným ohleduplným přístupem můžeme zajistit, že si jeho krásu užijí i další generace. Chovejme se v přírodě tak, jak se sluší a patří.

Lubomír Tichý, Jitka Pikula

Uklidme si Březí 2025: Méně rukou, ale stejně velké odhodlání

I letos jsme se v Březí připojili k celostátní iniciativě **Uklidme Česko**, a to v rámci tradiční akce **Uklidme si Březí**. Původní termín, 29. března, nám bohužel překazilo aprílové počasí – vítr, déšť

a bláto jsou ideální tak leda na úklid domácí. I když jsme museli počkat do **5. dubna**, nakonec jsme přece jen mohli do terénu vyrazit a udělat naší obci jarní očistu.

Je pravda, že se letos k pytlům a rukavicím připojilo o něco méně dobrovolníků než v minulých letech. Možná za to

mohl právě posunutý termín, možná jarní únava – ale rozhodně to neubralo nic z našeho nadšení. Ti, kdo dorazili, se chopili práce s chutí a dobrá nálada nás neopustila ani u nejzazších keřů a příkopů.

Podařilo se nám projít a vyčistit většinu vytipovaných lokalit, od hlavních cest až po skrytá zákoutí, kde se obzvláště daří černým skládkám. A jaký je výsledek? Čistější Březí a dobrý pocit, že jsme společně opět přispěli ke krásnějšímu místu pro život.

Děkujeme koordinátorům L. Gregorovi, A. Kňourkovi a všem těm, kteří přišli a přiložili ruku k dílu. Ukázali jste, že i malá skupina lidí dokáže velké věci. A kdo to letos nestihl, nevádí – příští ročník je jen o rok dál. Příroda, a především pak nepořádní lidé, nám to v mezičase určitě zase „trochu rozhází“.

Jitka Píkula

Pálení čarodějnic

Tak jako každý rok, i letos nás na konci dubna čekalo tradiční pálení čarodějnic.

Tato chytlavá podívaná má velmi bohatou historii. Původně šlo o pohanský rituál, kterým se lidé loučili s temnými silami, zimou a smrtí. Tradice se prolíná i s keltským svátkem Beltaine, který znamenal očistný oheň a nový začátek.

Teprve později si tento starobylý zvyk lidová kultura obohatila o prvky z křesťanství, konkrétně o demonizaci žen, které se odlišovaly, a byly proto považovány za „čarodějnice“. Jejich figuríny se symbolicky pálily, aby „zlé síly odešly“.

Bohužel pánové, doby, kdy bychom se svých drahých polovi-

ček mohli zbavit touto cestou, jsou již nenávratně pryč. Proto nám nezbývá, než zatlačit pověstnou nostalgickou slzu, a užívat si alespoň vydařeného počasí, opékání párků či nejrůznějších aktivit nejen pro naše nejmenší.

A co je tedy posláním pálení čarodějnic v současné době? Dle mého názoru setkávání se, ostatně jako u mnoho podobných lidových tradic. Neznámí lidé se tu mají možnost seznámit, navázat nová spojení, která nejsou založena na soustavě jedniček a nul, ale mají „reálné“ základy, na kterých se dá stavět. Nakonec bych za příkladnou organizaci celé akce rád poděkoval Liboru Kolaříkovi, Ericce Galové, SDH a dalším.

Ondřej Pikula

Dětské rybářské závody se povedly

Rybník Kačeňák 31. května opět ožil dětským smíchem a šploucháním vody – letošních dětských rybářských závodů se zúčastnilo krásných 37 malých rybářů a rybářek! O úspěchy nebyla nouze, a i ti, kterým se tentokrát rybářské štěstí vyhnulo, si odnesli zaslouženou odměnu.

Na stupních vítězů to tentokrát vypadalo takto:

1. místo: Kryštof Pekárek
2. místo: Tereza Brabencová
3. místo: Tadeáš Švrček

Všem soutěžícím děkujeme za účast, skvělou atmosféru a férové rybaření.

Budeme se těšit zase příště.
Petrův zdar!

Jan Sikyta

Vážení pejskaři,

dovolte mi Vás touto cestou požádat o důsledné uklizení exkrementů po Vašich mazlíčcích v areálu místního rybníku Kačeňák.

Věřím, že stejně jako na své zahradě nenecháváte po svém psovi nepořádek, budete ohleduplní i k veřejnému prostoru, který slouží všem – dětem, rybářům i ostatním návštěvníkům.

Děkuji za pochopení a vstřícnost.

Jan Sikyta

Jánské hody v Březí 2025

Ve dnech 20.–22. června 2025 proběhly v naší obci tradiční Jánské hody, které uspořádala Chasa Březí ve spolupráci s obcí Březí.

Hodové veselí začalo již v pátek přivezením a stavěním máje, nechyběl zpěv pod májou ani vystoupení cimbálové muziky Modruša. V sobotu dopoledne proběhlo požehnání v kostele, předání hodového práva a zvaní po dědině, odpoledne následoval průvod obcí a tradiční zpívání pod májou. V letošním roce se sešlo 15 krojovaných párů doprovázených 5 sklepníky a sklepnicemi. Odpoledne a večer se návštěvníci bavili při hudbě DH Hovorané. Neděle pokračovala opět zvaním po dědině, průvodem a bohatým kulturním programem, který zpestřilo vystoupení dětského souboru Jarabáček. Hodové dny zakončil slavnostní nástup chasy za doprovodu DH Vlkošáci.

Velké poděkování patří všem, kteří se na přípravě hodů podíleli, děkujeme rodičům, všem návštěvníkům z blízka i daleka, kteří přišli s námi tuto krásnou tradici oslavit, a děkujeme také sponzorům za jejich příspěvky. Díky vám všem byly Jánské hody v Březí opět nezapomenutelné!

Kateřina Brázdová

Prázdniny ve školce v číslech

Letní prázdniny nejsou ve školce jen o odpočinku, ale také časem, kdy školka ožívá jiným způsobem – přípravami, úpravami a plánováním nových zážitků pro děti. I během těchto klidnějších měsíců se toho u nás děje spousta. Podívejte se na zajímavá čísla, která letošní prázdniny ve školce nejlépe vystihují.

- 892 e-mailů přijatých k vyřízení na školkovém e-mailu během prázdnin.
- 146 hodin věnovaných vylepšování koncepce mateřské školy a revizi dokumentů.
- 128 uklizených poliček - pořádek, který dětem pomáhá tvořit prostor pro radost a objevování.
- 60 vyčištěných lehátek, které jsou připravené pro odpočinek dětí.
- 32 umytých oken - aby bylo všude dost světla a bylo na děti dobře vidět :)
- 27 stran nového školního vzdělávacího programu - naše cesta pro příští školní rok.
- 12 kusů nového složeného nábytku - postaveného i s trochou legrace.
- 9 odpočínutých zaměstnanců, kteří jsou připraveni na nový školní rok s energií a elánem.
- 5 adaptačních dní, během nichž si nové děti zvykaly na školku a kamarády.
- 4 týdny prázdninového provozu - pro ty, kdo si chtěli užít školku i o prázdninách.
- 3 dny letní školy a načerpáno spoustu nových nápadů do naší školky.
- 2 velké pedagogické porady zaměřené na plánování a zlepšování vzdělávacího procesu.
- 1 nový interaktivní displej, které posune digitální gramotnost dětí ještě dál.
- 1 pozitivní kontrola Krajské hygienické stanice.
- a nakonec 1** uklizená ředitelna, která byla na chvíli tak uklizená, že ji skoro nikdo nepoznal :).

Každé číslo v našem přehledu vypráví příběh o péči, přípravách a společné práci, která tvoří pevný základ naší školky. S úsměvem a nadšením vstupujeme do nového školního roku, plni očekávání, co nové dny přinesou. Jako když skládáme jednotlivé kousky puzzle, každý moment, každá zkušenost a každý úsměv dítěte nás posouvá dál. Těšíme se na další kapitoly plnou radosti, objevů a společných zážitků. Přejeme všem krásný nový školní rok.

Sandra Bejdáková

Den dětí na Kačeňáku: Slunce, smích a spousta zábavy

Poslední květnovou sobotu se okolí rybníku Kačeňák proměnilo v ráj pro malé i velké, protože právě tady jsme oslavili Den dětí. A že to byla oslava se vším všudy!

Počasí nám přálo, limonáda tekla proudem (pro dospělé bylo k dispozici pivo), z grilu voněly dobroty a z udírny se linula vůně, která přitahovala návštěvníky jako magnet. Příjemné prostředí rybníka, zeleně a pohodových lidí jen podtrhlo výjimečnou atmosféru celé akce.

Bez nadsázky jde o jednu z nejpovednějších a nejpříjemnějších akcí, kterou v Březí máme.

Děti si mohly vybírat z bohatého programu: soutěže, skákací hrad, projížďky na ponících, plavba po Kačeňáku na lodičce a samozřejmě – tradiční hasič-

ská pěna, bez které by to prostě nebylo ono. Letos navíc přibyla i voňavá novinka v podobě čerstvě připravovaného popcornu, který mizel rychlostí blesku.

Smích, křik, radostné výskání i šťastné tváře dětí i rodičů byly tou nejlepší odměnou pro organizátory – hrstku nadšenců, kteří celou akci připravili ve svém volném čase. Klobouk dolů!

Je až neuvěřitelné, jak velké věci dokáže malá skupina lidí, když jim záleží na tom, jak se u nás v Březí žije. Možná by příští rok mohl někdo další přiložit ruku k dílu? Víc rukou totiž znamená ještě víc radosti – nejen při organizaci, ale hlavně při sdílení společných zážitků.

Děkujeme všem, kdo se podíleli na přípravě, a samozřejmě i všem, kdo přišli – pro děti to byl den, na který budou dlouho vzpomínat.

Jitka Pikula

Škola uspěla v celostátní ekologické soutěži

Ekologie, recyklace a odpovědný přístup k životnímu prostředí – to byly hlavní pilíře celoročního školního zapojení do projektu **Recyklohraní**. Škola získala tisíce bodů za výukové hodiny, environmentální projekty, sběr odpadu i osvětové aktivity.

A výsledek stál za to:

12. místo v celostátním hodnocení

2. místo v Jihomoravském kraji

V rámci projektu jsme uskutečnili osm ekologicky zaměřených hodin z EKOABECEDY, které probíhaly dle metodiky pořadatele projektu. Dále se plnily osvětové úkoly s ekologickým zaměřením a tvořili jsme si ekolo-

gické projekty napříč předměty od hudební výchovy přes fyziku po český jazyk. Účastnili jsme se Edukačního ekologického programu, projektu Uklidme Česko a uspořádali Jaro-hraní a knižní burzu.

Důležitou složkou projektu byl **sběr drobného elektrozařízení, mobilních telefonů a baterií**, při kterém se podařilo nasbírat více než **240 elektrospotřebičů, 1200 mobilních telefonů a 450 kg baterií**.

Celkový bodový zisk školy činil **9 544 bodů**. Za výborné umístění jsme byli odměněni **poukázkou do řetězce Kaufland**, kterou využijeme jako odměnu pro žáky.

Děkujeme všem žákům i rodinám za jejich nasazení. Výsledky ukazují, že ekologie má v naší škole své pevné místo – a dává smysl.

Dominika Kopřivová

Školní zájezd do Anglie: Londýn – Oxford – Brighton

Na konci dubna se žáci naší školy vydali na poznávací zájezd do Anglie. Nejprve navštívili Londýn, kde si prohlédli památky jako Big Ben, Tower of London, Buckinghamský palác a procházeli se centrem města. Poté pokračovali do univerzitního města Oxford, kde obdivovali historické koleje a slavnou knihovnu. Na závěr zavítali do přímořského města Brighton, kde si prošli pobřeží, navštívili královský pavilon a užili si atmosféru anglického moře.

Zájezd přinesl žákům nejen nové poznatky o britské historii a kultuře, ale také nezapomenutelné zážitky.

Zuzana Podsedníková

.... a co všechno jsme ještě stihli do konce školního roku?

Ve škole se v průběhu druhého pololetí odehrál bohatý a pestrý program, který přispěl k rozvoji znalostí, dovedností i vztahů mezi žáky, učiteli i rodiči.

Na začátku jara proběhly důležité zápisy do přípravní třídy a první třídy. Do přípravy bylo přijato deset dětí, což je skvělá návratnost a potvrzení zájmu rodičů o předškolní vzdělávání. Do první třídy bylo přijato přes třicet žáků, což byl za poslední roky velký posun.

V jarním období škola realizovala řadu preventivních programů, které měly za cíl zvýšit povědomí o důležitých tématech a posílit bezpečné prostředí. Žáci měli možnost seznámit se s tématy jako kyberšikana, bezpečné používání mobilních telefonů, poznávání svého těla a otázky intimity. Součástí aktivit byly i besedy pro učitele zaměřené na ochranu měkkých cílů a zvýšení jejich ostražitosti vůči bezpečnostním hrozbám. Rodičovská kavárna věnovaná kyberšikaně představovala další možnost pro rodiče, jak se dozvědět více a podpořit děti v online prostředí.

Dalším významným momentem byl Den Země, který jsme ve spolupráci s vinaři ze spolku Dunajovských kopců a se ZŠ a MŠ Dolní Dunajovice uspořádali formou společného programu. Aktivity zahrnovaly úklid okolí vinic, přednášku o ochraně přírody a společné opékání špekáčků. Tato akce přispěla k enviromentálnímu povědomí žáků.

Květen patřil mezinárodnímu týdnu. Každý den jsme věnovali jiné zemi – Mexiku, Itálii, Velké Británii, Číně a Maďarsku. Programy, ochutnávky i výtvarné aktivity umožnily žákům poznat rozmanitost kultur a rozšířit si obzory.

Závěrem školního roku se konal sportovní den a tradiční Zahradní slavnost, jejímž tématem byli námořníci a piráti. Všichni si mohli zasoutěžit a užít si letní atmosféru, kterou završila společná oslava úspěšného roku. Ve škole tak opět zavládla radost a přátelské prostředí, které motivovalo žáky i učitele k dalším aktivitám v novém školním roce.

Hana Kucharová

V Šanghaji na čaji!

V květnu jsem měl možnost navštívit Čínskou lidovou republiku a město Šanghaj. Pokud poletíte z Vídně, tak to lze přímým letem, který trvá okolo 12 hodin a věřte mi, že se svými 196 cm výšky jsem měl z takové cesty doslova zážitek.

Šanghaj je město u pobřeží Východočínského moře a má okolo 30 milionu obyvatel, což jej činí jedním z nejlidnatějších měst světa a nejlidnatějším městem v Číně.

Jak se žije v městě, které má trojnásobný počet obyvatel oproti České republice a skoro třicetkrát větší zalidněnost na km²? Překvapivě snadno. Cestování po městě nemohlo být snadnější! Místní nejvíce využívají metro jezdící na sekundy přesně v krátkých intervalech, všude je čisto, vagóny klimatizované. Do metra se nedostanete bez lístku a zároveň se bez něj nedostanete ven. V tomto směru jsme zde na západě hodně pozadu a máme se co učit.

Když jste v cizí zemi, většinou buď umíte jazyk dané země, nebo se musíte spolehnout na moderní technologie. V Šanghaji téměř nikdo neumí anglicky, z čehož jsem byl nemile překvapen a nezbylo nic jiného než používat překladače na internetu.

Internet je věc, bez které v Číně nemůžete fungovat. Platba v hotovosti je zde dávno překonaná věc. Vše je sdružené v jedné jediné aplikaci s názvem Alipay. Koupit si lístek do metra? Alipay. Ob-

jednat si taxi? Alipay. Zaplatit v obchodě? Alipay! Zkrátka bez internetu nemáte šanci přežít.

Určitě Vás napadne také otázka týkající se bezpečnosti. Taky jsem měl jisté obavy, ale opak byl skutečností. Za celou dobu pobytu jsem ani jednou neměl pocit strachu, a to jsem chodil po městě i v noci a ve čtvrtích, které připomínaly návrat do minulého století. Rozhodně si myslím, že je v Šanghaji bezpečněji než v Paříži nebo Londýně.

Ale každá mince má dvě strany. Nikdy v životě jsem neviděl tolik bezpečnostních kamer. Kamery jsou v Šanghaji opravdu všude a je problém najít prostor, kam by kamera nedosáhla. Každý obyvatel Číny je hodnocen systémem sociálního kreditu a od toho se odvíjí jeho život. Pokud udělá něco mimo hranice zákonů, jeho kredit klesá a nemusí pak například dostat půjčku, mož-

nost vycestovat atp. Byl jsem taky překvapený z počtu policajtů. Na každém rohu, opravdu na každém, byl člen bezpečnostních složek! A když to nebyl policajt, tak zástupce z domobrany dohlížející na pořádek v „jeho čtvrti“.

Toto všechno jsou důvody, proč jsem neměl ani jednou strach. Z pohledu svobodného Evropana jsem se ale v tomto prostředí necítil komfortně. Pokud ovšem neděláte věci mimo zákon, respektujete místní tradice a zvyky, nebudete mít problém a nebudete mít strach.

Jsem v Asii, která je proslulá výbornou kuchyní. Rýže, ramen, nudle na milion způsobů, smažený hmyz, spousta ovoce a zeleniny, čerstvý nápoj z cukrové třtiny. Jídlo je zde pro nás Evropany zážitek. Ovšem sedět vedle obědvajícího Číňana je taky zážitek. Srká, mlaská a je strašně hluchý. Už si chybělo jen prdnout a postupka by byla dokonána.

cenově je Šanghaj o trochu levnější nebo srovnatelná s tím, co je běžné u nás. Myslím si, že mimo tuto megapoli budou ceny mnohem nižší, ale to musím zjistit příště.

Celkově bych svoji návštěvu zhodnotil takto: Každému z Vás doporučuji se do Šanghaje a Číny podívat. Zažít architekturu, jídlo a styl života. Trvale žít bych zde ale nechtěl.

Děkuji! 谢谢 – čti „šije-šije“

Matěj Girášek

Jiří „George“ Řežábek

Vážení čtenáři,

dnes bych se s vámi chtěla podělit o rozhovor s Jiřím Řežábkem, člověkem, který žije v USA, přesto je pro něho Česká republika a naše vesnice stále srdeční záležitostí.

17. května to bylo již 29 let, co žijesh v Chicagu. Proč jsi se tenkrát k tomuto kroku, odejít z vlasti a začít někde jinde, rozhodl?

Pracoval jsem a žil 2 roky v Německu, neprodloužili mi tam však vízum, nemohl jsem se tam vrátit. Tak jsem se rozhodl k cestě do USA, kam jsem vždy chtěl jet. Prostě jsem si to přál. Procesoval jsem téměř celou Evropu a tady u nás už jsem pro sebe neviděl perspektivu.

Jaké byly Tvoje začátky? Uměl jsi anglicky?

Nejdříve jsem jel na měsíc do Anglie a tam jsem se ve škole učil anglicky. Základy jsem se naučil. S těmito znalostmi jsem odletěl do Chicaga. První dva měsíce jsem mluvil německo – anglicky, protože jsem si oba jazyky pletl. Jsou si totiž podobné.

Vím, že jezdíš s nákladním autem, je to Tvoje práce. Bylo těžké sehnat pro cizince práci a obhájit český řidičský průkaz, nebo jsi musel řidičák dělat znovu?

Začínal jsem uklízet supermarkety, potom jsem umýval okna v rodinných domech. V USA si lidé na vše najímají pracovníky, proto tam není těžké najít práci. Padesát procent zaměstnanosti je servisní služba pro domácnosti. Hledal jsem však pořádnou práci, nejen sezónní, a také dobře placenou. Udělal jsem si řidičský průkaz na nákladní auta. Řidičák na osobní auta je velmi jednoduchý, dostaneš ho hned. Na nákladní auta je to složitější, mně trvalo ho udělat týden.

Ježdil jsem s kamionem, nejdříve po celém Chicagu a okolí, a později po středozápadě. Trvalo to 24 let. Propustili mě a se mnou i polovinu ostatních řidičů. Protože jsem měl během roku dvakrát pokutu za překročení rychlosti, žádná jiná firma tě jako řidiče nezaměstná. Jediná firma, které to nevadilo, byla DHL Express. Začal jsem pracovat na letišti, udělal jsem si certifikáty na všechna zařízení, a od té doby pracuji kolem letadel.

Tady u nás byl Tvým koníčkem hokej, zůstal Ti koníčkem i tam?

Ano, v Chicagu kterýmkoliv směrem vyjedeš, jsi do 20 minut na hokejovém stadionu. Když jsem začínal, bylo tam 6 týmů jenom Čechů a Slováků. Vystrídal jsem minimálně 10 týmů za těch 20 let, co jsem hokej hrál. Hrával jsem třikrát až pětkrát týdně a trénoval jsem v dresu Komety Brno. Doba covidu vše přerušila a od té doby jsem nehrál.

A teď, co by čtenáře hodně zajímalo. Máš zkušenosti, můžeš porovnat. Jaký je rozdíl mezi životem tady a tam? Ty zásadní, prosím.

Když jsem sem doletěl po 7 letech, tak jsem si myslel, že jsem ve zpomaleném filmu. V USA se žije strašně rychle. Je pak těžké nastavit mysl na relax (odpočinek). Tady je to jiné, žije

se tu pomaleji a klidněji. Proto náš čas budeme dělit na pobyt v Česku a USA.

V poslední době jezdíš do Česka mnohem častěji než dřív. Má na to vliv i Tvoje nová žena Teri?

Ano, Teri se líbí naše velká rodina a vztahy mezi sourozenci. Také jižní Morava a její kouzelná příroda. Také to, že lidé třídí odpad a myslí si, že lidé tu mají větší respekt k přírodě.

Koupil jsi tady hospůdku U Kemara a upravuješ pozemek kolem ní. Můžeš nám prozradit, co s pozemkem plánuješ?

Ještě nevíme jistě, ale do budoucna bychom tam chtěli postavit domek na důchod. Chceme, abychom se stali dobrými sousedy, a aby se tam setkávali nejen rodiny, ale i kamarádi. Přejeme všem Březákům zdraví a hodně pěkných chvil v naší dědině.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně pěkných chvil v Chicagu i v Březi.

Věra Subotová

Papež Lev XIV.

Robert Francis Prevost se narodil v Chicagu 14. září 1955. Jeho otec, veterán amerického námořnictva z 2. světové války a správce školy, měl francouzský a italský původ, zatímco jeho matka knihovnice byla původu španělského. Prevost má dva bratry, Louise a Johna. Jako dítě ministroval v kostele Narození Panny Marie na Southside Chicagu a vyrůstal blízko mého rodného města. Osobně ho neznám, protože je o něco starší, ale jsme si věkově dostatečně blízcí. Pamatuji si, co jsme zažívali ve škole i v kostele jako farníci v katolické diecézi. Papež Lev mluví anglicky,

italsky, francouzsky a portugalsky, navíc čte latinsky a německy.

Vztah k Česku

V letech 2001 — 2013 zastával Robert Prevost funkci generálního převora Řádu sv. Augustina, což jej přivedlo do úzkého kontaktu s opatstvím sv. Tomáše v Brně, jediným opatstvím tohoto řádu na světě. Naši republiku navštívil nejméně 10x. Podle původních plánů před zvolením papežem měl navštívit Prahu v květnu 2025, aby birmoval v augustiniánské farnosti sv. Tomáše

v Praze. V červnu téhož roku měl být také hlavním celebrantem poutní mše na Mariánské hoře v Levoči.

Když byl kardinál Prevost zvolen, zažilo Chicago šťastný šok. Nakonec je každý katolík v Chicagu nadšený a všichni doufáme, že papež Lev XIV. pomůže vyřešit naléhavé církevní záležitosti, a že dokáže uspět v prosazování míru a lidskosti mezi všemi lidmi.

*Teri Valentine Řežábková,
Ludmila Řežábková*

Kinematograf bratří Čadíků opět v Březí

Po loňském úspěchu jsme i letos přivítali na našem koupališti Kinematograf bratří Čadíků – putovní letní kino, které nabízí nejen filmové zážitky pod širým nebem, ale také možnost podpořit dobrou věc. Promítání probíhalo od 26. do 29. června 2025 a celkové náklady ve výši **38 720 Kč** uhradila obec ze svého rozpočtu. **Děkujeme!**

Původně měly být promítnuty čtyři filmy během čtyř večerů. Počasí nám ale hned ve čtvrtek ukázalo, kdo je pánem programu – kvůli dešti muselo být promítání zrušeno. Diváci ale o nic nepřišli. V sobotu totiž proběhla promítání hned dvě – nejprve americké dobrodružné drama **Nezломní**, následování českou komedií **Sladký život**.

V dalších dnech jsme zhlédli dokument

Žlutou žábou do země modrého nebe a loutkový rodinný film **Velký pán**.

Sobotní večer byl navíc výjimečný i pro děti z TJ Sokol Březí, které na koupališti nocovaly ve stanech na závěr své fotbalové sezóny. Nechyběla tedy skvělá atmosféra, smích, šustění spacáků a chipsů, jak to u letního kina má být.

Promítání bylo tradičně spojeno s možností přispět dobrovolným vstupným na Centrum Paraple. Naše obec nezůstala pozadu – díky štědrým divákům se vybralo krásných **9 250 Kč**. Všem dárcům i návštěvníkům děkujeme za účast a podporu.

Doufejme, že se s kinematografem opět uvidíme i příští rok!

Jitka Pikula

Senioři na výletě

Po roční pauze jsme opět vyrazili za hranice snů. Cílem byl hrad Bítov. Při nastupování do autobusu jsme se dozvěděli, že se svezeme také lodí po Vranovské přehradě. Bylo to pro nás milé překvapení, které opravdu stálo za to – nádhera! V některých místech přehrady to vůbec nevypadalo jak na jižní Moravě, ale v cizích krajích plných skalnatých kaňonů.

Lod' zakotvila pod hradem Bítov, nikde žádný ukazatel, kudy vede cestička a Google nás ujistil, že za 10 minut jsme na hradě. Lhal nám, šlapali jsme cestou necestou víc jak půl

hodiny!

Toto strastiplné putování jsme zvládli a odměnou nám byl dobrý oběd a zasloužené pivko.

Prohlídka hradu byla bezvadná a po zákusku s kafičkem jsme se sice unaveni, ale plni zážitků a šťastni, že jsme všechno zvládli, vraceli domů. Velké poděkování děvčatům, která tento super výlet připravila!

D Ě K U J E M E a těšíme se na další!!!

Pozvánka na zájezd seniorů

do Milotic a Sonnentoru v Čejkovicích
(zpracování bylinných čajů).

Odjezd: **čtvrtek 25. září 2025**
v 7.45 hod. od hospody U Cibouše

Vstupy: 250,- Kč
Přihlášky na tel. 731 180 071
Kulturní komise OÚ Březí

Setkání seniorů u pohárku s písničkou

Kdy: v sobotu **18. října 2025** v 15.00 hod.
Kde: v obecním sále
Vystoupí místní sbory Studánka a Mužáci,
mužský sbor z Novosedel a sbor z Valtic.

Srdečně zve kulturní komise OÚ Březí.

TJ Sokol Březí aktuálně

Zdravíme všechny fanoušky a příznivce TJ Sokol Březí a přinášíme stručné informace o dění v jarní sezóně na fotbalovém hřišti.

Tým dospělých bohužel ukončil svoji sezónu předčasně kvůli nedostatečnému počtu hráčů, ze stejného důvodu skončili i mladší žáci. Nyní je ale návrat mužů A – týmu opět v jednání, tak uvidíme, zda to bude reálné, či nikoliv.

Kde se nám naopak velmi daří, to je v týmech našich nejmladších.

Tým kategorie U7 odehrál několik přátelských utkání a opět jsme se zapojili i do soutěže Žijeme hrou, kde si naši nejmenší vedli výborně.

Mladší příprava – kategorie U9, nyní pod taktovkou Radka Pěňčíka, se také velmi posunula a zápas od zápasu jde vidět velké zlepšení.

Starší příprava dovedli trenér Ladislav Gregor s pomocí asistenta Aleše Bedřicha poctivým trénováním k mnoha vítězným utkáním.

U kluků i holek jde vidět obrovský zápal do hry, jenž se v nich snažíme vyvolat. Víc a víc se jim daří. Budeme rádi, když se o tom přijdete za námi na hřiště přesvědčit.

Také prosíme a velmi uvítáme, pokud by se mezi Vámi našel někdo, kdo by nám s mládeží pomohl... Budeme moc rádi, když se k nám přidáte.

Závěrem už se jen zmíním o senzačním ukončení sezóny, které se uskutečnilo na koupališti v Březí.

Děti zažily den plný slunce, vodních radovánek a spousty her s kamarády. Na oběd byla pizza, kterou obstaral TJ Sokol Březí, rodiče darovali fůru dobrot, ovoce a zeleniny. Na večeri jsme si pochutnali na výborných grilovaných kuřecích stehnech Na Kovárně u Aleše Bedřicha. Den jsme pak završili promítáním letního kina, které se u nás pořádá díky Jitce Pikula, a obec Březí jej již druhým rokem sponzoruje.

Všem, kteří se podíleli na tom, aby byly děti spokojené a užily si to, moc děkujeme. Zároveň věříme, že nám zachováte přízeň – kdykoliv Vás na hřišti rádi uvidíme.

Erika Galová

Grandi opět ovládli Uličky

V sobotu 7. července se na hřišti odehrál další ročník tradičního fotbalového turnaje Uličky. Svou formu potvrdili loňští vítězové – tým Grandi, kteří si pro titul dokráčeli i letos. Za vítězstvím je táhla smrtící útočná dvojice Peťa Mikel a Mira Fobl, která soupeřům nedala vydechnout. A když se přece jen někdo přiblížil k jejich brance, narazil na nekompromisní zeď v podobě velezkušeného stopera Peti Šebesty.

Celkové pořadí turnaje dopadlo následovně:

1. Grandi
2. UVS
3. Šohaji
4. Kozli

Děkujeme všem týmům za skvělé výkony a fanouškům za výbornou atmosféru!

Pavel Mikel

Horní řada zleva: Matěj Dvořák, Martin Gorčík, Pavel Kurka, Jiří Kadlec, Pavel Mikel, Tomáš Větrovský, Vojtěch Brychta, Milan Komoň, Lukáš Stejskal

Dolní řada zleva: Petr Šebesta, Lukáš Svoboda, Miroslav Fobl, Zdeněk Svoboda, Petr Mikel, Jan Pavlinec

Family Run Březí 2025

První ročník březáckého běhu přilákal desítky nadšených dětí i dospělých

V sobotu 26. 4. 2025 se v Březí uskutečnil první ročník sportovní akce zaměřené na běh dětí i všech ostatních věkových kategorií. S nápadem přišla Radka Gregorová, která má ke sportu velmi blízko. Cílem organizátorů bylo zapojit co nejvíce mladých sportovců a sportovních nadšenců. Soudě podle účasti a pozitivní atmosféry se tento záměr podařilo splnit na výbornou.

Závodů se zúčastnilo 102 dětských a 43 dospělých závodníků. Běžecské soutěže dětí byly rozděleny podle věkových kategorií od 4 do 15 let. Závod probíhaly na vyznačeném okruhu uvnitř sportovního areálu TJ Sokol, diváci tedy měli přehled o aktuálním průběhu závodů a svým povzbuzováním vytvořili pro závodníky skvělou atmosféru, která vyvrcholila dojemným vyhlášením vítězů.

Na své si přišli i dospělí závodníci. Jejich 5 km závod se běžel na vyznačené trase mimo areál hřiště kolem rybníku a zpět.

Vrcholem programu pak byla rodinná štafeta na 4 x 250 m, která nabízela nejen sportovní zápolení, ale i spoustu zábavy a krásných momentů týmové spolupráce. Po závodech i v jejich průběhu si všichni mohli pochutnat na občerstvení, v ceně startovního nechyběl párek v rohlíku a limonáda.

Děkujeme všem běžcům a návštěvníkům, kteří přišli podpořit své rodinné příslušníky, kamarády a známé. Atmosféra byla sportovně přátelská. Podle ohlasů zúčastněných se podařilo položit základy pro novou sportovní tradici v Březí, která bude v dalších letech růst a těšit malé i velké běžce.

Poděkování patří také organizačnímu týmu (cca 20 dobrovolníků), který zvládl tuto náročnou akci uspořádat a nabýt zkušenosti do ročníků dalších. Ten následující se uskuteční **25. 4. 2026** a organizátoři se již těší a doufají v hojnou účast.

Petra Svobodová

Padel v Březí!

V Březí máme od začátku léta novou sportovní aktivitu zvanou padel.

Že Vám to nic neříká? Není divu!

Padel je relativně nový sport, který vznikl v 70. letech minulého století. Mexičan Enrique Corcuera vymyslel, z důvodu nedostatku místa pro klasický tenisový kurt na své zahradě, zmenšenou variantu kurtu a vznikl z toho raketový sport, který je kombinací tenisu a squashu.

Hraje se ve dvojicích (2 proti 2) na menším hřišti obehnaném stěnami (často ze skla), do kterých se může míček odrážet – podobně jako ve squashi.

Základní pravidla zjednodušeně

- Míček je podobný tenisovému, ale o trochu měkčí.
- Rakety nemají struny, jsou pevné a plné s dírkami.
- Podání se provádí spodem a musí dopadnout do diagonálního pole soupeře.
- Po dopadu na zem může míček:
 - jednou odskočit,
 - nebo se odrazit i od stěny (nesmí se ale dotknout plotu předtím).
- Hraje se do 6 gamů jako v tenise (na 2 vítězné sety).

Hra je velice oblíbená ve Španělsku, Argentíně a Portugalsku a získává na popularitě i v dalších zemích světa.

Hra je jednoduchá na naučení, je společenská a dynamická.

Kurty pro padel byly vybudované soukromým investorem v areálu koupaliště na místě starých asfaltových kurtů pro tenis.

A jak se to správně vyslovuje? Španělsky se padel vyslovuje jako *pá-*

de/s důrazem na první slabiku. U nás se to vyslovuje jako slovo *spadl*, ale bez *s*.

Teď už víte úplně vše, takže neváhejte a vyrazte na koupaliště, kde Vám zapůjčí veškeré potřebné vybavení.

Padlu zdar!

Matěj Girášek

Sportovní-kulturní spolky obce Březí
vás srdečně zvou na

POHÁDKOVÝ LES

31. 8. 2025 od 15:00

start v areálu fotbalového hřiště
cíl na rybníku Kačeňáku

Březácký zpravodaj 2/2025 – periodický tisk územního samosprávného celku, určeno k bezplatné distribuci

Vydává: Obecní úřad Březí

Registrační číslo: MK ČR E 20112

Náklad: 650 výtisků

Vychází: 3 x ročně

Vydání čísla: 28.08.2025

Uzávěrka příštího čísla: 01.11.2025

Redakční rada: Jitka Pikula, Věra Subotová, Bohumila Pokorná, Matěj Girášek, Jaromír Jedlička, Zuzana Menšíková

Příspěvky občanů posílejte na e-mail: redakce-brezi@email.cz. Za obsah a správnost údajů v uvedených člancích odpovídá autor článku.

Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení, nebo grafickou úpravu článku. El. formu všech vydání najdete na stránkách www.breziumikulova.cz

Pro OU Březí tiskne: ARTAX, a.s., Karásek 1, (areál PHARMA PARK CR), 621 00 Brno, web: www.artax.cz

